

Dosarul nr. 2ra-678/2022
2-20161653-01-2ra-17052022

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (N. Costăș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

Î N C H E I E R E

17 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” împotriva lui Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco, intervenienți accesorii Alexandr Voloșenco și Nadejda Cazacu cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 22 decembrie 2020, ÎM „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 14/13 din 21 decembrie 2017 s-a pus în sarcina ÎM „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” prestarea serviciului comunal de evacuare a deșeurilor menajere solide.

Prin decizia Consiliului municipal Bălți nr. 8/56 din data de 29 martie 2018 au fost aprobate tarifele pentru evacuarea deșeurilor municipale.

A susținut că, ÎM „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” este unica instituție care prestează pe tot teritoriul municipiului Bălți servicii de evacuare a deșeurilor menajere, având în vedere că neevacuarea deșeurilor ar duce la catastrofe epidemiologice locale, deoarece se prezumă că persoana produce deșeuri menajere pe teritoriul localității, iar noțiunea de salubritate întrunește totalitatea activităților și lucrărilor de colectare, transportare, sortare, prelucrare, tratare, valorificare, neutralizare și depozitare a deșeurilor menajere, precum și măturatul, spălatul și stropitul străzilor, înverzirea lor, lucrărilor de dezinfecție, deratizare și ecarisaj.

Astfel, consideră că argumentul precum că persoana care locuiește sau este proprietar nu produce deșeuri, nu este unul relevant și nu poate fi acceptat.

A indicat că, persoanele care nu sunt în relații contractuale cu operatorul de salubritate, beneficiază în mod fraudulos de aceleași servicii de care beneficiază persoanele care au încheiat contracte și achită costul acestora.

Prin reclamația nr.08-15/524c din 06 noiembrie 2020 pîrîților le-a fost adus la cunoștință despre necesitatea achitării datoriei în mărime de 5 248,80 de lei pentru prestarea serviciilor de salubritate, însă ultimii nu au reacționat la reclamație.

Lunar pîrîților le-au fost expediate avize de plată în care se indica tariful lunar al costului serviciilor prestate și datoria acumulată pentru perioada anterioară, cât și necesitatea de a se prezenta la întreprindere pentru încheierea contractului de prestare a serviciilor de salubritate.

La 19 mai 2021, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor, menționând că, conform informației privind calculele pentru serviciile de salubritate și achitarea acestora în perioada 01 ianuarie 2018 – 01 aprilie 2021 pentru prestarea serviciilor de evacuare a deșeurilor menajere pe adresa xxxxxx pîrîții urmează să achite suma de 3 281,70 de lei.

Potrivit datelor din Registrul de stat al Populației actualmente pe adresa respectivă sunt înregistrate la domiciliu 4 persoane și anume Alexandru Voloșenco, Rozalia Voloșenco, Ana Voloșenco și Emilian Voloșenco, la fel fiind menționat că anterior pe adresa respectivă a fost înregistrată la domiciliu Nadejda Cazacu de la 17 februarie 2010, iar din 25 octombrie 2018 fiind radiată de la evidență în legătură cu înregistrarea la domiciliu pe o altă adresă.

A susținut că pentru eliberarea informației solicitate la ASP reclamantul a suportat cheltuieli în mărime de 600 de lei.

A solicitat încasarea din contul pîrîților Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco a datoriei în mărime de 3281,70 de lei, cheltuieli de judecată formate din taxa de stat în mărime de 270 de lei și 600 de lei achitați pentru eliberarea informației de către ASP.

Prin încheierea din 19 mai 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Alexandr Voloșenco, Cazacu Nadejda cu introducerea în procesul civil a minorei Anna Voloșenco.

Prin hotărârea din 10 august 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată și s-a încasat în mod solidar din contul lui Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco în beneficiul ÎM „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” datoria în mărime de 3 281,70 de lei, taxa de stat în mărime de 270 de lei și cheltuielile suportate pentru eliberarea informației de către IP „Agenția Servicii Publice” în mărime de 600 de lei.

Prin decizia din 18 ianuarie 2022 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco și s-a menținut hotărârea din 10 august 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și respectiv se achită costul acestora în baza contractelor încheiate cu consumatorii.

Încheierea unui contract de prestare a serviciului public este nu doar o obligațiune legală a prestatorului de serviciu, dar și a consumatorului. În același timp, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală în lipsa

contractelor încheiate cu consumatorii (proprietarii, chiriașii și locatarii apartamentelor, caselor individuale de locuit, încăperilor locative în cămine și încăperilor nelocative), aceștia din urmă sunt obligați să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite.

Instanța de apel a stabilit că, potrivit materialelor cauzei s-a constatat că, ÎM „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” a prestat pârâților servicii comunale de evacuare a deșeurilor menajere în baza tarifului aprobat prin Decizia Consiliului municipal Bălți nr. 8/56 din data de 29.03.2018 în sectorul locativ privat care constituie 19,70 lei/per persoană, pe care ultimii nu le-au achitat, fapt din care rezultă că pârții Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco sunt obligați să achite contravaloarea acestor servicii conform facturilor primite în mărime de 3 281,70 de lei, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii instanței de fond, cauza fiind examinată sub toate aspectele, cu aprecierea corectă a probelor prezentate de către părți.

La 07 aprilie 2022 (data de pe plicul poștal), Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În motivarea recursului au manifestat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată și au menționat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Au susținut că, ÎM „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” nu are încheiat un contract de prestare a cărorva servicii cu familia lor. Deșeurile din gospodărie le sortează, cele alimentare le dau la animalele domestice, cele degradabile le fac composter, iar celelalte le colectează și le duc la Poligonul de gunoi din s. Țambula, contra plată. Astfel, chiar dacă, activitatea ÎM „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” constă în colectarea deșeurilor, astfel de servicii organizația în cauză nu le-a prestat și careva obligații față de această întreprindere familia lor nu are. ÎM „Direcția Reparații și Construcții Drumuri Bălți” nu le-a oferit nici un serviciu pentru care să solicite remunerare.

Au menționat că, chiar dacă ÎM „Direcția Reparații și Construcții Bălți” este unica instituție investită de către consiliul mun. Bălți cu dreptul exclusiv de furnizare a serviciilor și exploatare a sistemelor și a infrastructurii aferente serviciilor de colectare și transportare a deșeurilor, aceasta nu impune obligația cetățeanului care nu are nevoie de serviciile respective să le achite. Potrivit răspunsului dat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Țambul Eco Prim” din 23.08.2021, indică că, Emilian Voloșenco aduce deșeuri casnice și le depozitează la Poligonul de gunoi din s. Țambula. Deșeurile le aduce permanent cu automobilul propriu și achită în numerar conform cantității 0,33 m³ (20 lei). Aceasta este dovadă că serviciile de salubritate sunt efectuate de proprietarul gospodăriei Emilian Voloșenco și nu de către ÎM „Direcția Reparații și Construcții Bălți”.

Au indicat că, potrivit prevederilor art. 25 alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24.10.2002, în care se stipulează că agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu consumatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin.(2)-(4). La rândul său, alin. (2)-(4) din art.25 din Legea respectivă

prevăd acțiunile ce pot fi întreprinse de către operator în privința consumatorilor care nu achită serviciile prestate, inclusiv acționarea în judecată.

Prin urmare, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate.

La caz însă, nici un serviciu de către ÎM „Direcția Reparații și Construcții Bălți” nu a fost prestat familiei Voloșenco.

La 17 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 153).

La 07 iunie 2022, ÎM „Direcția Reparații și Construcții Bălți” a depus referință prin care și-a exprimat dezacordul cu cererea de recurs și a solicitat declararea inadmisibilă a recursului.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 18 ianuarie 2022.

La data de 03 martie 2022 a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 142, 143).

Potrivit avizului de recepție nr. DS8006266318AS, Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco au recepționat decizia instanței de apel la 07 martie 2022 (f.d. 144).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 07 aprilie 2022 (data de pe plicul poștal), astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Emilian Voloșenco și Rozalia Voloșenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh